

OGNIWY (1) *ai*

A pl subst ogniw(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „ogień”; prawdopodobnie: zapalający; przen:

W porównaniu: ArtKanc A13 cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »strzała ogniwa«: Rozśładki fwe śprawniwe/ iáko śtrzały ogniwe/ wypuścił przeciw fercu złemu ArtKanc A13.

Cf OGIENNY, [OGNIOWISTY], OGNIOWY, OGNISTY

ZCh